

OSNOVNA ŠOLA CERKLJE OB KRKI

**POSKUSI
2016/2017**

KAZALO

UVODNIK.....	2
BESEDA RAVNATELJICE	3
1. a in b razred ustvarja	4
2. a razred ustvarja	9
3. a in b razred ustvarja	15
4. a razred ustvarja	21
5. a in b razred ustvarja	25
POUK MALO DRUGAČE.....	35
RAZMIŠLJANJA O NOVI ŠOLI	53
9. A RAZRED JE OB ODHODU POVEDAL	59
KOLOFON	61

UVODNIK

Letošnje šolsko leto sem bila v večini odsotna, saj sem bila na porodniškem dopustu. Meni je čas doma z dojenčico prehitro mineval, v šoli pa verjamem, da tudi vam. Letošnje šolsko leto je tako ponovno hitro minilo in s tem vaša/naša nova doživetja. Imam občutek, da je le-teh vsako leto več.

Tudi pred novimi izzivi smo; namreč bliža se dan, ko se bomo preselili v prostore nove šole. Veselimo se tega. Vsi po malem, pa čeprav nam je tudi v prostorih vojašnice lepo.

Letos je bilo dogodivščin veliko. Dobrih se radi spomnimo, si jih zapomnimo, a s pomočjo poustvarjanj v sliki in besedi so tovrstni trenutki ohranjeni.

Utrinki učenev letošnjih generacij so dinamični, raznovrstni, tiste najpomembnejše je bilo vredno ujeti v kakršni koli obliki.

Učenci razredne stopnje so prispevali veliko risbic, učenci predmetne stopnje pa so, tako kot vsako leto, radi ustvarjali predvsem z besedami.

Naj vam naši prispevki v letošnjih Poskusih pričarajo prijetno počitniško branje!

Urednica Natalija ŽVEGLIČ, prof.

BESEDA RAVNATELJICE

V glasilu šole poskušamo ujeti nekatere izseke življenja in dela naše šole, ponuditi učencem in mentorjem priložnost, da se izrazijo na svojevrsten način, zato sem vesela, da je glasilo nastalo v takšnem obsegu.

Že drugo šolsko leto smo izvajali pouk na začasni lokaciji Vojašnice Jerneja Molana, ki je s svojim gostoljubjem omilila posebne pogoje dela in nam omogočila, da smo tudi v šolskem letu 2016–2017 imeli veliko različnih aktivnosti. Bili smo vključeni v različne domače in mednarodne projekte, pri katerih so strokovno rastle učitelj, učencem pa smo omogočili dejavnosti z drugačnimi metodično-didaktičnimi pristopi. Vsi razredi so imeli priložnost, da izkusijo pouk na lokacijah zunaj šole, nekateri tudi

v Centrih šolskih in obšolskih dejavnosti. Učencem je bilo omogočeno, da si pridobivajo kompetence s področja družboslovja in naravoslovja ter da sodelujejo na različnih tekmovanjih, tako s področja znanja kot izkazovanja drugih veščin, glede na svoje želje in dosežene rezultate.

Vzporedno z vzgojno-izobraževalnim delom pa je potekala gradnja nove šole. Vsakodnevno smo jo skrbno spremljali in usklajevali potrebne zadeve z izvajalci, investitorjem in projektantom.

Veselimo se vselitve v nove prostore, čeprav se zavedamo, da bo še kar nekaj časa potrebno, da bo objekt normalno deloval.

Z veseljem smo sodelovali z ožjim in širšim okoljem, saj s tem omogočamo krepitev samopodobe učencev ter kreativnosti, šoli pa priložnost, da je prepoznana v lastnem okolju.

dr. Stanka Preskar, ravnateljica

Prvi a in b razred sta bila v tem šolskem letu zelo literarno dejavna. Skupaj z učiteljicami Urško Smole, Sandro Glogovšek in Patricijo Kragl so učenci prispevali naslednje risbice:

1. A

Aleksej

Lana S.

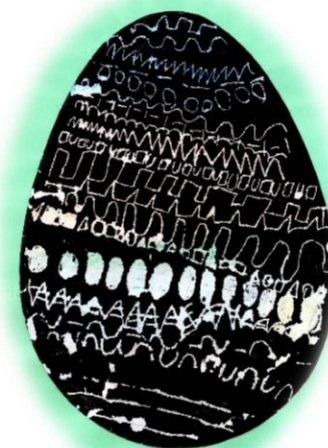
Goran B.

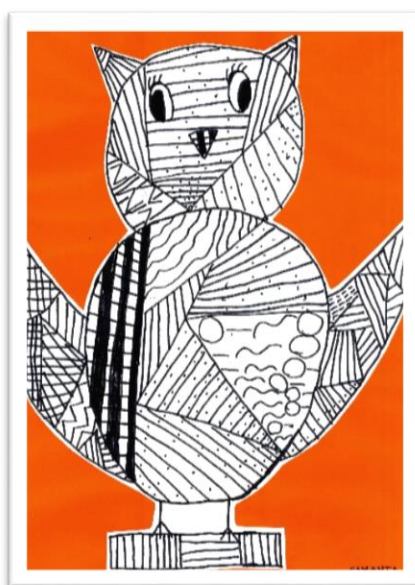
Samadeja H.

Lejla J.

Luka P.

Samanta K.

Vito

Zala M.

Žiga M.

Zala M.

1. B

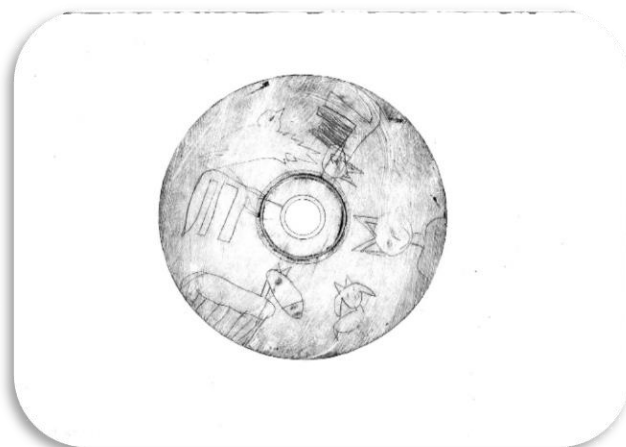
Duško

Hana

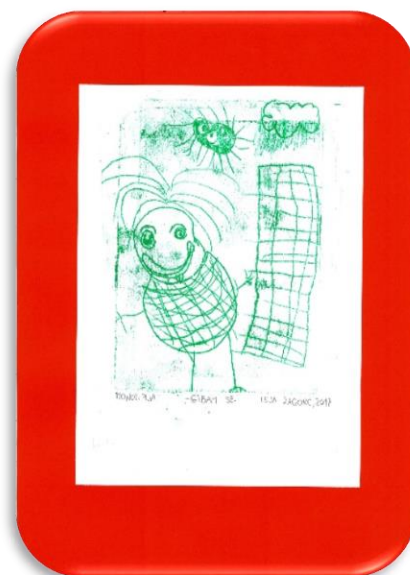
Lan

Larisa

Lovro

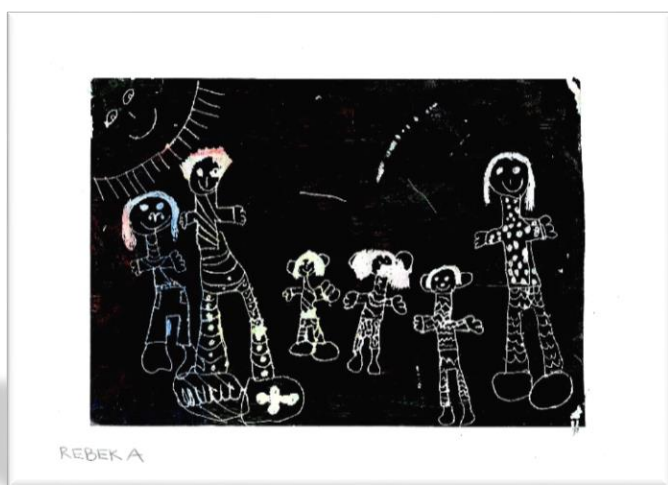
Leja

Mark

Neli

Rebeka

Sebastjan

Urška

Špela

Žan

Naše **drugošolčke** iz **a razreda** so, skupaj z njihovo razredničarko Janjo Leskovar, letos navdušili liki iz pravljic, pa tudi iz vsakdanjega življenja, poustvarjali so tudi po slikanicah ... V besedi in sliki vam ponujajo svoja videnja le-teh:

O čarovnici in čarovniku

Leta 201 je na mogočnem gradu živel mlada princesa s psičko Tačko in princem. V bližnjem gozdu je bil nevidni grad in v njem sta živel čarovnica in čarovnik. Blizu je bila mala hiška. Nekega dne je šel princ v gozd po jagode. Čarovnica se je spremenila v staro ženičko. Princ jo je zagledal. Vprašal jo je, če potrebuje pomoč. Ženička je s krhkim glasom odgovorila: "Seveda, lahko mi pomagaš priti domov. Izgubila sem se." Princ ji je pomagal, a medtem ga je stara čarovnica prevarala. Pripeljala ga je do nevidnega gradu. Tam ga je čarovnik zvezal in ga ni spustil domov. Ko je princesa opazila, da princa že dolgo ni, se je s kužkom odpravila v gozd. Kmalu je tudi princeska zagledala staro ženo. Kuža pa je prepoznal nevarnost in jo opozoril, da je nekaj narobe. A princesa kljub temu pomaga. Tudi njiju čarovnica popelje do nevidnega gradu, kjer zagledata princa. Tudi njo zvežeta in princesi vzameta čarobno moč. A princesa se upre, se odveže, osvobodi še princa in Tačka. Skupaj uničijo čarovnico in čarovnika in se kmalu vrnejo na grad, kjer živijo srečno, do konca svojih dni.

(Nika Kopinč, Primož Kranjc, Mateja Prišelj, Kaja Krušič, Matic Dornik, 2. a)

Princeska v kletki

Pred davnimi časi je živela princesa Maja. Ker ni bila dovolj močna, da bi premagala zlobneža Miha, je za pomoč prosila viteze. Maja je prosila princa Simona, naj jo brani pred zlobnežem. Vsi so odšli spat in Maja je pustila odprto okno. Zjutraj se je zbudila in šla pogledat rože. Zlobnež je naredil past in Maja se je vanjo ujela. Zlobnež jo je odnesel v skrivni brlog. Zjutraj je prišel princ v Majino sobo in videl, da je ni v sobi. Prišla je tudi grajska straža in jo iskala po celem gradu. Osem dni je bila Maja ujeta v kletki. Čez 8 dni so našli luknjo in jo videli, a ključa od kletke ni bilo nikjer. Vitez Erik je stražil grad, princ Simon in vitez pa sta odšla do reke s slapom. V njej se je nekaj bleščalo. Našla sta ključ in sta rešila princeso Majo iz kletke.

(Lea Kuntarič, Nik Pfeifer, Lan Popijač, Lan Starčič, Urban Trep, 2. a)

Ptička bi mi prinesla ... čarobno ogledalo. Čudežno moč bi imelo, da bi pokazalo, kaj drugi delajo. Imela bi tudi kroglo. Čudežno moč bi imela, da bi se vse, kar bi ji rekla, prikazalo.

(Lea Kuntarič, 2. a)

Ptička bi mi prinesla ... čarobni mešalnik. Vsak dan bi mi olupil jabolko. In pripravil bi mi malico. Potem ga lahko uporabljam za mešanje kaše.

(Nika Kopinč, 2. a)

Ptička bi mi prinesla ... čarobni svinčnik, da bi namesto mene pisal. Če bi naredil napako, bi začel takoj piskati. Če bi ga izgubil, bi postal velik, da bi ga lažje našel. Nikoli ga ne bi šilil, ker se mu ne bi zlomila konica.

(Lan Starčič, 2. a)

Le sosed bo mejak

Tonček in Tonka sta prijatelja. Nekega dne sta se skregala. Tonka je bila zelo žalostna. Upala je, da ji bo pomagala pesem prijateljstva. Tonček je namreč pozabil darilo na letališču. Tonka je preizkusila Tončkov časovni stroj in potem je morala zapeti himno. Časovni stroj je deloval. Srečala je Franceta Prešerna in mu rekla, da ni več Tončkova prijateljica. France Prešeren je rekel, da se bosta pobotala. Tončka je nato šla v stroj in v hipu bila doma. Hitro je poklicala Tončka, mu zapela himno in spet sta bila prijatelja.

(Nik Pfeifer, 2. a)

Zbiramo papir

Učiteljica je učencem pokazala plakat o zbiranju papirja. Velik tovornjak je pripeljal kontejner in otroci so nanj zlagali papir. Ko so delali, je močno zapihal veter in Tomažu s samokolnice odpihnil ves papir. Prijatelji so mu ga hitro pomagali pospraviti. Nazadnje so s skupnimi močmi ves papir naložili na kontejner.

(Nika Kopinč, 2. a)

Pri zobozdravnici

Babica me je peljala k zobozdravniku. Čakali sva v čakalnici. Nato so mi pregledali zobe. Zobozdravnica mi je zobe premazala z zaščitnim premazom proti kariesu. Ker sem bila potrpežljiva, sem dobila radirko. Odpeljali sva se domov.

(Nika Kopinč, 2. a)

Srečala sem mravljo

Srečala sem mravljico Maričko. Skupaj sva odšli jahat kamelo. Kupili sva si balon. Gledali sva slona, kako je travo. Odšli sva še k žirafi. Ta je bila mravljici najbolj všeč. Na koncu sva odšli na sladoled.

(Nika Kopinč, 2. a)

Mlinček ob potočku

Nekega dne se je družina Kodrič odpravila na travnik. Zagledali so potoček in odločili so se, da bodo sestavili mlinček. Ko so končali z delom, so bili zelo veseli. Nenadoma je kužek spotaknil dečka. Deček je padel v vodo in mlinček se je polomil. Očka in deček sta pobrala palčke in mlinček še enkrat postavila.

(Matic Dornik, 2. a)

Zbiramo star papir

Učenci so videli plakat za zbiranje papirja. Nato jim je še učiteljica povedala, da se zbira star papir. Pridni učenci so zbrali veliko papirja in ga dali v tovornjak. Potem je zapihal veter in je ves papir odneslo iz vozička. Sošolci so pobirali papir po celem dvorišču in ga dajali v voziček. Nazadnje so pospravili ves papir in tovornjak je lahko odpeljal.

(Lan Popijač, 2. a)

Malim so všeč (po I. Minatti)

Malim so pomladne besede všeč,
kot recimo zvonček,
kot recimo trobentica,
kot recimo, kot recimo.

Malim so majhne besede všeč,
kot recimo miš,
kot recimo piškot,
kot recimo, kot recimo.

Malim so všeč visoke reči,
kot recimo stolpnica,
kot recimo nebotičnik,
kot recimo, kot recimo.

Malim so rumene besede všeč,
kot recimo sonce,
kot recimo smeško,
kot recimo, kot recimo.

(Lan Popijač, 2. a)

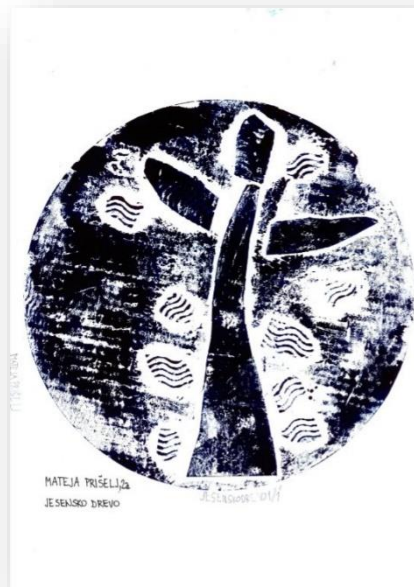
Srečal sem mravljico

Nekega dne sem bil na vlaku. Ko smo izstopili, sem srečal mravljo Maričko in je rekla, da gre z menoj v kino. Gledala sva risanko Mali šef. Jedla sva kokice in pila sok. Risanka nama je bila zelo všeč. V kinu sem srečal prijatelja in sem mu predstavil mravljico. Po koncu risanke sva šla domov.

(Lan Popijač, 2. a)

Kaja K.

Mateja P.

Nika K.

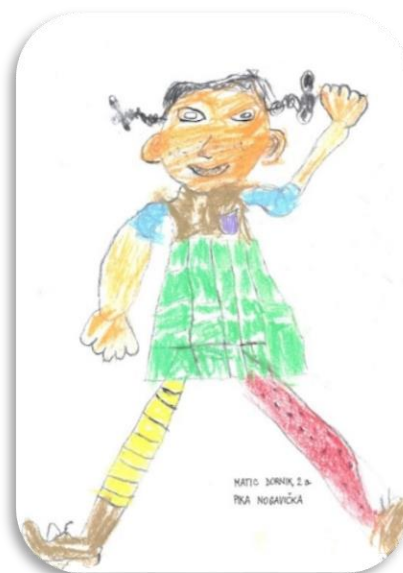
Lan P.

Lea K.

Nik P.

Matic D.

Lan S.

Matic D.

Lea K.

Učenci **3. a in b** razreda so se ob pomoči razredničark, **Petre Turšič** in **Sergeje Beluhan**, preizkusili v pisanju zgodbic, pripovedovali so o izkušnjah z izletov in o ostalih dogodivščinah. Pa tudi risali so:

Papirnati zmaj

(zapis zgodbe ob sličicah)

Luka je vzel zmaja s police. Prišel je Tim in odšla sta na travnik. Na travniku so bili še drugi otroci. Timov zmaj je pristal na drevesu. Poklical je očka in mu rekel, če mu lahko da zmaja z drevesa. Očka mu ga je dal dol. Odnese ga v hišo in ga popravi. Ko ga popravi, ga spušča nazaj spuščat.

Zapisal: **Tiam Kožar, 3. a**

Končni izlet

S sošolci in učiteljico smo se odpravili na končni izlet. Odpeljali smo se z avtobusom, ki ni imel strehe. Uživali smo v odprtem prostoru, ker nam ni bilo vroče. Ko smo prispeli, smo zagledali same skulpture iz lesa. Tam so bila tudi stara lesena vesla. Nahrbtnike smo odložili ob steno in šli po strmih stopnicah navzgor. Prišli smo v staro sobo, kjer so bili v starih časih menihi. Videli smo kip bika in deklice, po imenu Evropa. Igrali smo se kipe in pogledali še ostale kipe. Dobili smo naloge, ki so bile napisane na kronicah. Po malici smo šli na dolgo pot do sladoleda. Uživali smo v senci pod vrbo. Ko smo pojedli, smo šli do Krke. Obuli smo japonke in natikače. Bosi smo skočili v pesek. Igrali smo odbojko, in sicer dekleta proti fantom. Prišel je kamion s 4 kajaki in nekaj vesli. Najprej so šli v kajake učenci 1. razreda, potem 2. razreda in na koncu mi, iz 3. razreda. Potem je po nas prišel avtobus in odpravili smo se nazaj proti šoli.

Zapisala: **Kiara Strgar, 3. b**

ČRMOŠNJICE

Končno! V Črmošnjice gremo! Napočil je dan Črmošnjic in z avtobusom smo se odpeljali izpred šole. Počivali smo samo enkrat. Ko smo prispeli, smo si ogledali predsobo in odšli nazaj ven. Tam smo se igrali različne igre, kot so badminton, nogomet in rokomet. Končno smo lahko stopili v sobe. Morali smo preobleči postelje. V sobi sem bila s svojimi prijateljicami: Ano, Lizo, Zalo in Kiara. Družile smo se in pripovedovale smešnice in zgodbe. Potem smo se primerno oblekli, našpricali s sprejem in odšli v gozd. Tam smo videli vilinski slap, smreko, zmajeve vrata in zmajevo votlino. Vrnili smo se pozno zvečer. Odšli smo spat. Liza je imela domotožje. Prišla je učiteljica Petra in potolažila Lizo.

Zapisala: **Lana Žerjav, 3. b**

Opis osebe – moja mami

Moja mami je Stanka. Piše se Turšič Pungerčar. Stara je 38 let. Po poklicu je učiteljica in knjižničarka v Artičah. Visoka je 165 cm. Težka je 75 kg. Obraz ima okrogel. Lase ima srednje dolge, rjavkaste barve. Ima zelene oči in nosi očala. Njene obrvi so svetle, nos pa majhen. Ima posebno znamenje, in sicer materino znamenje za desnim uhljem. V prostem času rada igra klavir, bere knjige in poje v pevskem zboru. Najraje pa preživlja čas z mano, Lukom in atijem.

Zapisala: **Zala Pungerčar, 3. b**

Dogodivščina v 3. razredu

Oba, 3. b in 3. a razred smo se šli kopat v Čateške toplice. Ko smo prišli, smo bili presenečeni. V mislih sem si rekel, to pa je presečenje. Ko smo šli v vodo, smo se lahko malo igrali. Potem smo plavali. Na koncu smo se lahko šli še vozit po tobogančkih.

Zapisal: **Samo Lajkovič**

Dogodivščine skozi leto

V tretjem razredu smo si ogledali delovanje Pihalnega orkestra Krško. Dobil sem dve zlati medalji. Cel teden sem hodil v Čateške toplice. Nekaj časa smo imeli normalen pouk. Ko smo imeli kros, sva bila s Tiamom 1. in 2. Šla sva v Maribor. Na avtobusu smo se hecali in brali vice. Končni izlet je bil veslanje. Medtem ko smo čakali na vrsto, smo na mivki igrali odbojko.

Zapisal: **Tristjan Gramc**

Dogodivščine v 3. b razredu

V tretjem razredu se mi je zgodilo veliko dogodivščin. Na primer: prihod v 3. razred, plavalni tečaj, šola v naravi, športni dnevi, izleti ... Koliko je teh dogodivščin! Najbolj všeč sta mi bila šola v naravi in zaključna ekskurzija. V šoli v naravi smo videli veliko rek in slapov. Na zaključni ekskurziji smo odšli v galerijo Božidarja Jakca in odšli smo na čolnarjenje. In pri vsem smo se zelo zabavali!

Zapisala: **Zala Pungerčar, 3. b**

Ana Dremelj Mladkovič

Andreja Zevnik, 3. a

Hajdi Haler, 3. a

Jaka Pavlovič, 3. B

Kiara Strgar, 3. b

Jean Lavrinšek

Kiara Strgar, 3. b

Lana Žerjav, 3. b

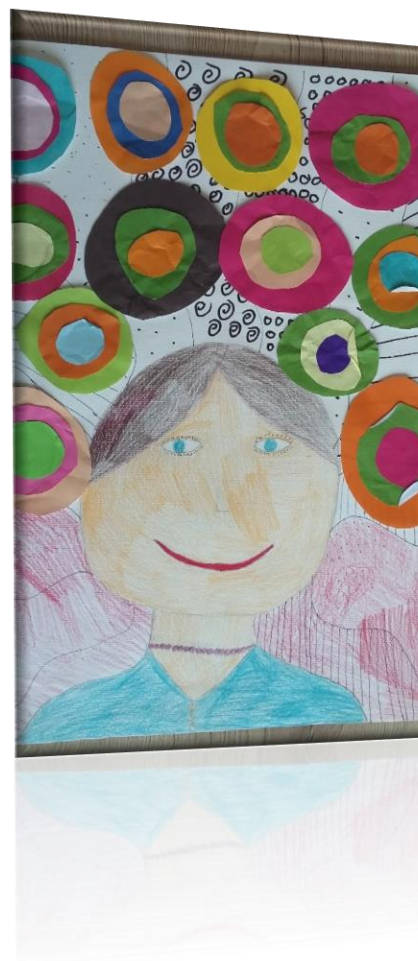
Liza Baznik, 3. a

Lucija Žarn, 3. a

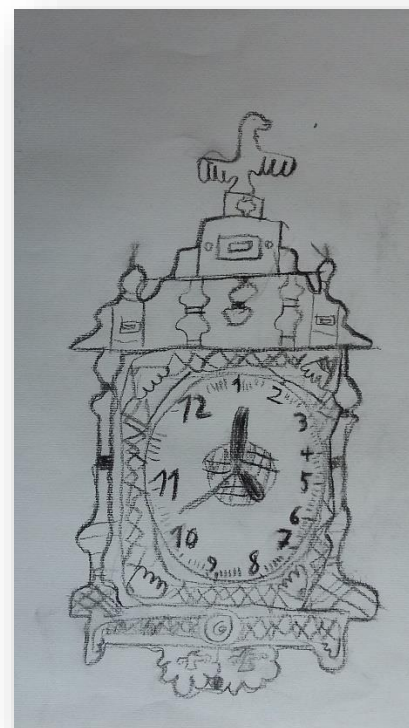

Lucija Žarn, 3. a

Tia Pacek, 3. a

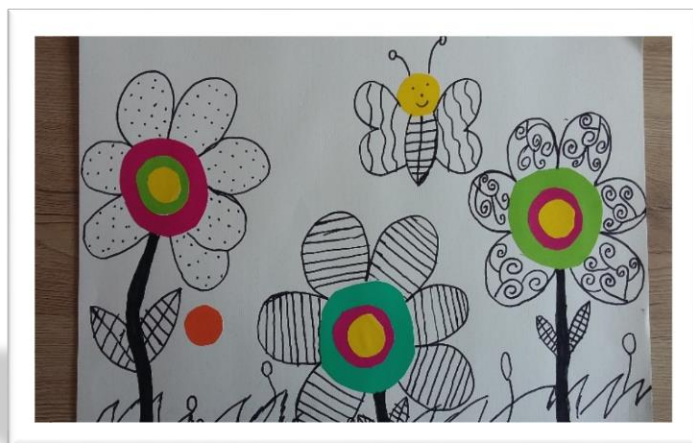
Maj Urbanč

Vid Gramc, 3. a

Zala Pungerčar, 3. b

Zea Pavlovič, 3. a

Učenci **4. a razreda** so pod budnim očesom njihove razredničarke **Jasmine Vučič** skozi vse leto pridno beležili svoja besedna izražanja, ustvarjanja, pa tudi kakšna risbica je "zašla" mednje:

PILOT

Pilot popravlja motor, prevažata potnike in blago in nazadnje preveri vremenske razmere. Svoje delo opravlja v letalu, svoje sposobnosti pa nadgrajuje v simulatorju. Uporablja orodja in letala z opremo.

Zapisal: **Juš Lovše**

OPIS OSEBE

Je prijazna, zelo lepo riše in ustvarja. Ima rada svojo psičko. Druge sošolke jo rade poslušajo in vedno predlaga kakšno igro. Ima najdaljše lase v razredu.

Zapisala: **Kaja Tomše**

MOJE DNEVNE SANJE

Danes sem sanjal, da sem jahal slona. Ko sva tekla, je slon začel leteti in kaj naj jaz storim, če pa ne znam leteti. Letela sva in letela, dokler nisva prišla do oblakov. Zdaj sva že nad oblaki in skoraj v vesolju. Začel sem še jaz leteti, ko sva bila v vesolju. To je veliko in leteti nisva znala in sva šla vsak po svoje. Potem sva se izgubila, nato sva se iskala, dokler ni prišla vesoljska ladja in v ladji so imeli slona, le zmanjšali so ga, ker je bil prevelik za vesoljsko ladjo. Bila sva že pri Marsu in od tam do Zemlje je bilo časovne razdalje 1 leto. Nato sva prišla srečno na Zemljo.

Zapisal: **Žan Sintič**

POGOVOR MED MAMICO IN BABICO

Mami: "Živjo, babi."

Babi: "O, Alenka. Kaj bo dobrega?"

Mami: "Ah, nič. Pravkar smo pospravili koruzo, da je ne zmoči dež."

Babi: "Potem ste bili pa pridni."

Mami: "Da, tudi Martin je pomagal."

Babi: "Lepo, jaz pa kuham kosilo."

Mami: "Dober tek."

Babi: "Hvala."

Mami: "Zdaj pa moram iti, ker morava z Marjanom pospraviti še drva."

Babi: "Pridna bodita. Adijo."

Mami: "Adijo."

Zapisal: **Martin Pavlovič**

OPIS OSEBE

Je moja najboljša prijateljica. Ima rjave oči in dolge lase. Vedno jih ima spete. Z mano hodi k zboru. Radi se skupaj kdaj pohecava. Je res za hece.

Zapisala: **Tiara Horžen**

KO BOM VELIKA, BI BILA UČITELJICA

Ko bom velika, bi postala učiteljica, ker bi rada učila druge. Ta poklic mi je všeč zato, ker se lahko še sam kaj naučiš in deliš svoje znanje z drugimi.

Zapisala: **Kaja Tomše**

SPIS

Nik in jaz sva bratranca. Nik hodi v 5. razred, jaz pa v 4. razred. Jaz hodim v OŠ Cerklje ob Krki, Nik pa v Leskovec. Jaz sem stara 9 let, Nik pa 10. Ko pridem k njemu, se igrava na trampolinu in počneva norčije. Nik ima brata Aneja. Tudi z njim se igramo. Velikokrat gremo z njim nabirat želod. Ko ga dovolj nabere, ga damo pujskom. Skoraj vsakič, ko pridem k Niku,

igra računalnik in jaz se igram zraven. Nik je do mene zelo prijazen, zato se velikokrat igramo igre, ki jih jaz predlagam.

Zapisala: **Anisa Baznik**

OPIS OSEBE

Oseba, ki jo opisujem, je moškega spola. Velik je približno 140 cm in ima okoli 30 kg. Je svetlolas in ima modre oči. Njegov obraz je vedno nasmejan. Ponavadi je oblečen v športna oblačila. Rad ima šport, še posebej nogomet.

Zapisal: **Jaka Unetič**

IZMIŠLJEN RECEPT – RECEPT ZA MLADO KOŽO

Glavne sestavine mojega recepta so:

Skodelica dobre volje navsezgodaj zjutraj. Nasmešek na obrazu, ki odganja mrgode stran. Košček čokolade za energijo. Veliko iger in zabave. Na koncu pa še malo sadja in zelenjave. Pridno vztrajaj in ne obupuj, kajti moj recept ti bo prišel prav.

Zapisal: **Filip Zlobko**

ZDRAVILO

Zjutraj vdihneš, se pretegneš in nekaj lahkega poješ, greš v službo, se potrudiš in greš domov. Nekaj poješ – košček čokolade in greš k družini. Potem pa greš spat. To delaj znova in znova in boš zdrav. In bodi s prijatelji in pojdi na počitnice.

Zapisal: **Juš Lovše**

ŠKATLA PRIPOVEDUJE

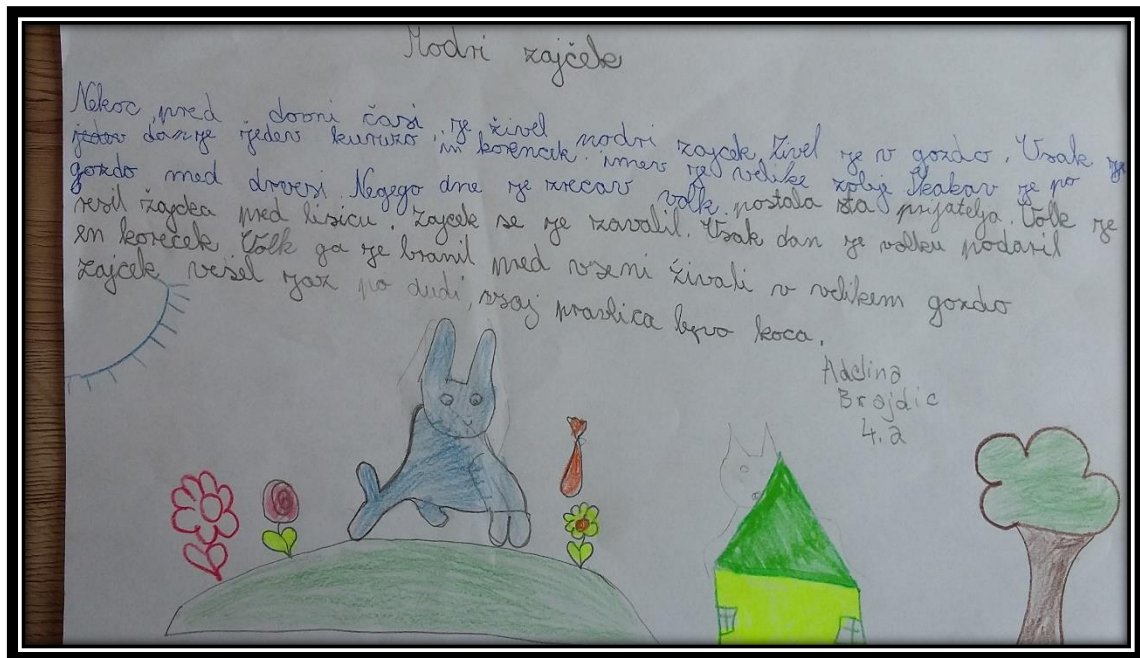
Škatla ima velike bodice. Namesto repa ima metlo. Namesto oči ima bilko. Namesto nog in rok ima kroglo. Na hrbtu pa preklo. Baklo ima pa zato, da lažje hodi, ker nima dobrih sladkarij. Cokle ima namesto ust. Orgle ji pa nagajajo pri zapisu, ker vsakič igrajo. V šolski knjižnici jo imajo na razstavi.

Zapisala: **Melani Kržičnik**

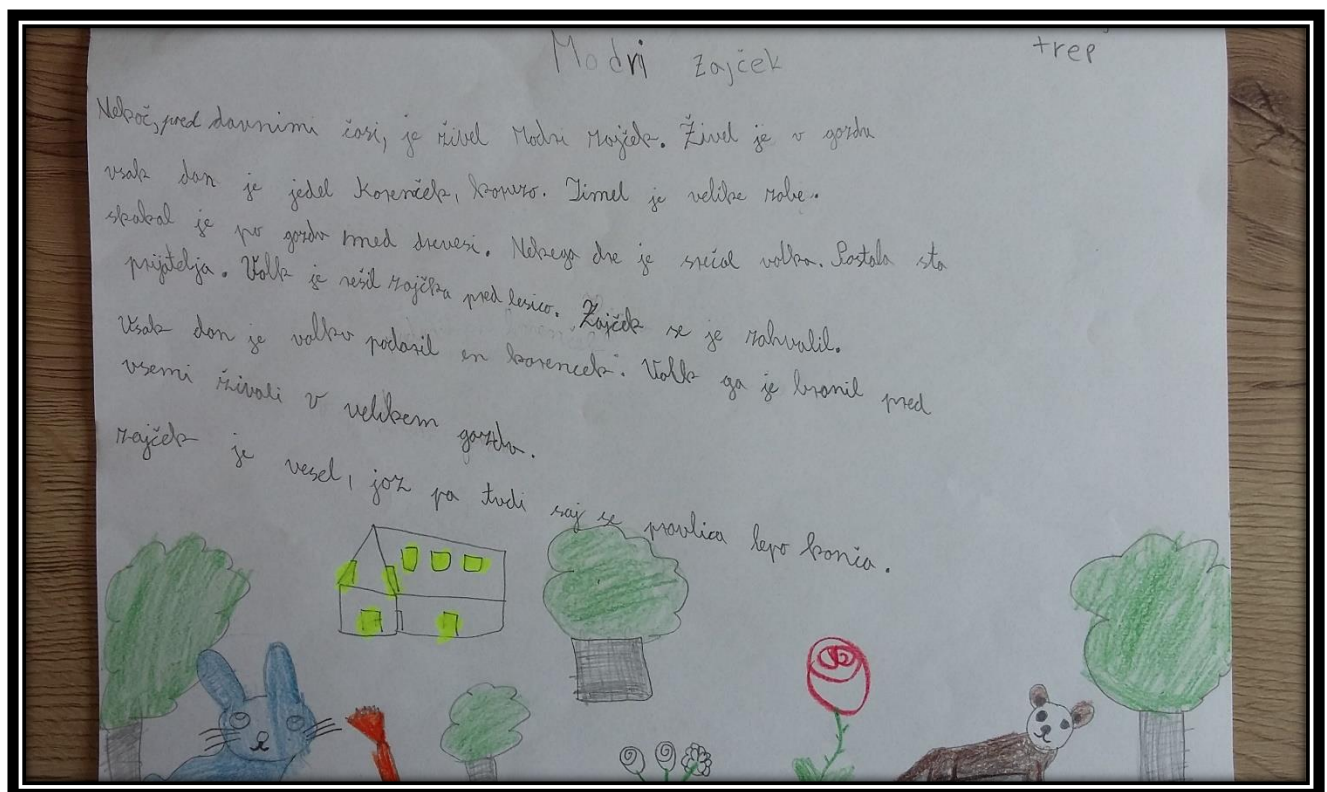
ZBUDIL SEM SE V LETU 2050

Zjutraj sem se zbudil in sem pogledal skozi okno. Videl sem leteče avte. Hiše so bile visoke po 1000 m. Potem sem pogledal v jezero in sem videl svoj odsev. Videti sem bil star 43 let. Potem sem pogledal v žepe in sem imel notri vozniško dovoljenje. Šel sem čez vrata in sem videl svoj najnovejši leteči avto. Čevlji so tudi leteli. Ladje so plule po 1000 km na uro. Potem sem se zbudil in sem videl, da sem samo sanjal.

Zapisal: **Sven Unetič**

Adelina Brajdič, 4. a

Mateja Trep, 4. a

Učenci **5. a in b razreda** so na kulturnem dnevu **H. C. Andersen in drugi pravljicarji** ustvarjali svoje pravljice.

Pri tem so pravljичne osebe iz znanih pravljic uporabili v svojih pravljicah:

PEPELKA IN NEUSTRAŠNI LOVEC

Nekoč, pred davnimi časi, je živila Pepelka, ki je rada potovala. Vozila se je v kočiji, ki je spominjala na veliko bučo. Na poti jo je večkrat spremljal lovec.

Lovcu je ukazala, naj ulovi srnico, ki jo je Pepelka zagledala na gozdni jasi.

Lovec se je odpravil v gozd. Na poti je srečal volka in se boril z njim do smrti. Nato je opazil srnjačka, ki se je skrival za grmovjem. Ko je srnjaček opazil lovca, se je prestrašil in pobegnil v gozd. Lovec se je pognal za njim in ga ujel. Odpeljal ga je na grad, kjer je živila Pepelka. Pepelki je povedal, kako težko je ujel srnjačka, saj se je žival dolgo upirala.

Ko je Pepelka stopila pred srnjačka, je ta povabil žalostne oči. Pepelka ga je poljubila na glavo in pred njo se je pojavil prelep kraljevič. Pepelka je ostala brez besed. Čez nekaj časa sta se zaljubila in kmalu zatem tudi poročila. Na svojem gradu sta prirejala plese in vabila v goste ljudi, ki so živeli okrog njunega gradu. Dobila sta pet hčera. Tako so živeli leta in leta še skupaj.

Žan Barkovič in Tina Tomše, 5. b

Timotej Voglar in Neja Kostrevc, 5. a

PUHKU DUHKU

Nekoč, pred davnimi časi, je živila deklica. Ob sončnem vremenu je odšla h košatemu hrastu, ki je rasel ob robu gozda. Usedla se je pod krošnjo in v prijetni senci drevesa poslušala ptičje petje.

Nekega dne je pod hrastom zaspala. Nekaj časa je spala, nato pa jo je nekaj zbudilo. Na njeno glavo je padel Puhko Duhko. Vzela ga je med roke in ga podrgnila.

Ker je bil iz puha, je skočil iz njega duh in ji rekel: »Lahko ti izpolnim tri želje.«

Deklica je malo pomislila in rekla: »V redu. Najprej odženi urok, ki ga je nad mano izrekla čarovnica.«

Duh je deklici izpolnil željo. Preklical je urok.

Naslednji dan se je deklica odpravila globlje v gozd. Pot jo je vodila k potoku. Tu se je ustavila in roke pomočila v vodo. Takrat pa ji je z roke zdrnil prstan in padel v potok. Prestrašena

deklica se je spomnila, da ji duh lahko izpolni še dve želji. Ko ga je zaprosila, naj ji poišče prstan, je duh zabredel v potok in ji vrnil prstan.

Deklica se je odpravila domov in se ulegla pod bogato krošnjo hrasta. Zaželela si je prijatelja ali prijateljico, s katerim bi se lahko pogovarjala. In, glej. Kar naenkrat je pred njo stal mladenič prijetne zunanjosti. Nekaj časa sta strmela drug v drugega, nato pa sta se začela pogovarjati. Vsak dan sta se srečevala pod hrastom in njuno prijateljstvo je sčasoma preraslo v ljubezen, ki se je končala s poroko.

Leri Trep in Kiara Gramc, 5. a

VOLK IN KOZA

Nekoč je živel volk z imenom Janko. Njegov trop je šel na lov, nakar je srečal čredo koz. Videl je zelo lepo kozo. Bila je kot rojena za njegovo življenje. Ko je pristopil k njej, so vsi mislili, da jo bo pojedel. A zgodilo se je naslednje:

Pred njo se je ustavil, ji pomežiknil, zavrtel svojega metuljčka okoli vratu in jo vprašal, če bi šla z njim na zmenek. Koza se ga je najprej ustrašila, nato je z milim glasom odvrnila: »Ne, s tabo že ne.«

Volk je bil najprej užaljen, saj bi si takšnega mladeniča, kot je on, želela vsaka punca.

Nato se je obrnil in se napotil k tropu. Kozi je bil volk všeč, saj je bil lep. Stekla je za njim, da se mu opraviči.

Ko se je približala tropu volkov, so jo drugi volkovi hoteli pojesti, a volk Janko jim tega ni dovolil in jo je branil pred njimi.

Koza Metka mu je za to dala poljub in rekla, če bi bil njen fant.

»Seveda,« je rekel. »Ja, ti boš pa moja punca.«

In tako sta si uredila svoje življenje ter srečno živela do konca svojih dni.

Sanja Ajster Kuhar in Filip Škaler, 5. b

Nina Horžen in Zala Popijač, 5. a

USODA MALE DEKLICE

Živela je drobna, majcena in prelepa deklica. Njena mama je kmalu po njenem rojstvu umrla. Oče je potoval po svetu, da bi si našel novo ženo, a žal ni imel sreče. Medtem ko je oče potoval, je na majhno deklico pazila dobra dekla.

Ko je deklica odrasla, sta se dekličin oče in dobra dekla poročila. Po poroki se je dobra dekla spremenila v hudobno mačeho in kmalu rodila hčerko. Ta hči se je zgledovala po materi in postala zlobna.

Nekega dne je prišlo pismo, da kraljevič išče princeso. Oglasil se je tudi pri njih. Mačeha je hotela, da se poroči z njeno hčerjo. Vendar se je kraljevič zaljubil v deklico. Podaril ji je zlate čevljičke. Kmalu zatem sta se zaročila. Čeprav je bila deklica nekoč ponižana, je sedaj postala prava princeska. To je bila usoda male deklice.

Katrin Žerjav in Jan Senica, 5. a

Gal Urbanč, Anej Krušič, Nina Ajster Kuhar in Blažka Kodrič, 5. b

MLADA JABLANA

Nekega lepega dne se je zgodil čudež. Zjutraj ob sončnem vzhodu je iz zemlje v vrtičku pognala mlada jablana. Njeni listi so se svetili v soncu in na deblu se je prikazal njen obraz. Na obrazu je imela lepe oči, majhna usta in nos.

Ko so se zjutraj člani družine Novak zbudili, pozajtrkovali, nahranili muco Piko in psička Lesija, so odšli na vrt. Tam so videli, da je iz zemlje pognala mlada jablana. Ko bi videli, kako sta je bila Ronja in Peter vesela. Prijela sta se za roke in rajala okoli nje. Z njima se je veselila tudi jablana.

Naslednji dan pa je bila tiho in prestrašeno je strmela v Ronjo in Petra.

»Kaj pa je s tabo?« jo je povprašala Ronja.

»Ne vem, na vejicah so mi zrasle bunkice in me boli. Misliš, da sem bolna?« ji je prestrašeno odvrnila jablana.

Ronja ji je odvrnila, naj ne skrbi, da bo vprašala mamico, kaj se z njo dogaja in ji bo o tem poročala zjutraj. Ronja je želela jablanine skrbi zaupati mamici, vendar je bila ta prezaposlena, zato je odšla spat.

Ko se je zjutraj zbudila, je stekla na vrt in ostrmela: »Glej, glej, naša jablana je dobila cvetove.« Ko je jablana zaslišala Ronjo, je zasijal tudi njen obraz, saj je spoznala, da ni bolna. Iz njenih popkov so zrasli rožnati cvetovi.

Zaklicala je: »Poglej me, Ronja, kako lepo pričesko sem dobila. In v glavi mi brenči.«

Ronja se je zasmejala in jo popravila: »Ne brenči ti v glavi, cvetove obletavajo čebelice.«

Jablana se je zasmejala, Ronja pa je začela plesati okrog jablane in se smejati.

V jeseni so na jablani dozoreli lepi rdeči plodovi. Z njimi se je sladkala Novakova družina.

Nina Horžen, 5. a

PRVI APRIL

Ko sonce se prikaže,
ptički zapojo
in tisoče drobnih rožic se odpro.

Jabolko padlo je na tla,
to pomeni, da je konec sveta.
Oh, ne, to je aprilska šala.

Oh, kako lepo mi je,
kar naenkrat postalo vroče mi je.

Ko po mestu se potikam,
se sonce skrilo je ...
Na nebu luna se blešči.
Je konec sveta,
se mi zdi?
Oh, ne, ste že pozabili na to,
to je le šaljiv april.

No, sedaj se mi pa že mudi.
Spat moram,
saj konec zgodbe že pred vrati čepi.

Kiara Gramc, 5. a

Učenci **5. b razreda** so strnili še nekaj svojih misli:

KDO SE S KOM ŠE POGOVARJA?

Kdo se s kom še pogovarja?
Vsak na svojem telefonu
tipka in drsa po zaslonu.
Za ostale se ne zmeni.

Kdo se s kom še pogovarja?
Hodi po mestu in po vasi,
a iz ust se mu glas ne oglasi.
Kdo se s kom še pogovarja?
Vsak za svojo plat skrbi,
za prijatelje pa mar mu ni.
A naenkrat se oglasi glas:
"Bolan si, le kako bi bil vesel,
če le koga bi imel."

Blažka Kodrič, 5. b

DRUŽINA

Za velikimi zlatimi vrati so še ena vrata.
Za še enimi vrati so srebrna vrata.
Za srebrnimi vrati so še ena, najmanjša vrata.
Za najmanjšimi vrati so še ena vrata.
Ta vrata so vratca.
Za vratci je dedek.
Za dedkom je babica.
Za babico je še ena babica.
Za še eno babico je oče,
za očetom je mama.

Za mamó je bratec
in za bratcem sem jaz.
Za mano je veselje.
Za mano je mir.
Za mano ni grozota,
ampak družinski smeh.

Blaška Kodrič, 5. b

ŽIVLJENJE

Življenje ni le čas,
je pot, ki nas uči,
kaj moramo ceniti.
Življenje je dolgo,
le nam se zdi,
da nekam hiti.
Prišel bo čas,
ko nas ne bo,
ampak v naših srcih
vedno ljubezen bo.

Blaška Kodrič, 5.b

DIAMANT

V veliki skrinji je manjša skrinja.
V manjši skrinji je še ena skrinja. Manjša.
V najmanjši skrinji je škatla.
V škatli je še manjša škatla.
Ta škatla je škatlica.
V škatlici je diamant.
Ta diamant je zate.
Največji in najlepši.

Filip Škaler, 5. b

KDO SE S KOM SPLOH ŠE POGOVARJA

Jaz se pogovarjam s tabo
in ti se pogovarjaš z mano.
Bik se pogovarja s kravo.
Dojenček se pogovarja s stajico,
hlače pa z majico.

Policaji se pogovarjajo s tolovaji,
jaz pa v sanjah z zmaji.
Sonce se pogovarja z rožo,
mama pa s sosedovo Božo.
Hudiči pa se pogovarjajo z biči.

Kaj bi se zgodilo, če se na svetu
več ne bi govorilo?
A naj vas ne skrbi, saj se našim
jezičkom govoriti mudi.
A tudi če vi ne bi želeli, bi naši
jezički še vedno mleli.

Hana Haler, 5. b

KDO SE S KOM POGOVARJA

Deda se pogovarja z babico,
antena se pogovarja s hišico,
a hišica se pogovarja s hišnikom
in delavci se pogovarjajo z opekami.

Ljubica se pogovarja z ljubčkom,
sosed s sosedo, ker se je zaljubil vanjo,
veter se s kisikom in z drugimi
plini.

Košute se pogovarja z jeleni,
volk z volkuljo, pita s pekom,
pek pa s pekačem.

Vid Klemen Zorko, 5. b

NA TRAVNIKU

Na travniku so vrata.
Za vrati je skrinja.
V skrinji je zabojček.
V zabojčku je metuljček.

Pisan in prečudovit.
Ta metuljček je zate
in naj te razveseli.

Nives Zlobko, 5. b

RADA SE POGOVARJAM ...

Rada se pogovarjam s sosedovo Metko,
ki ima lepo kletko.
Govorim tudi s čebelo,
ki me gleda debelo
in bi me rada pičila v čelo.
Rada se pogovarjam s pevko,
ki ima namesto mikrofona cevko.
Rada govorim z vsemi povsod,
saj moram drugače sestiti v kot.

Nina Ajster Kuhar, 5. b

PRIJATELJ

Prijatelj ti ponudi
ramo za jok,
prijatelj te sprejme
kakaršen si.
Prijatelj je
tvoj vsak dan.

Prijatelj ti
pomaga v težkih
trenutkih,
prijatelja ne zanima,
kakšen si na zunaj,
ampak kakšen
si v srcu
in kakšen
prijatelj si ti.

Tina Tomše, 5. b

VSI SE POGOVARJAMO

Vsi se pogovarjamo;
kraljica s kraljem,
mama z očetom,
babi z dedkom,
zvezek z zvezkom,
lonec s kosilom,
vrt s peteršiljem,
čebela s cvetom,
mama s kmetom,
sosed s sosedom.
Vsak se s kom pogovarja.
Ker je drugače vsem dolgčas!!

Tina Tomše, 5. b

POUK MALO DRUGAČE

Projekt »Rastem s knjigo OŠ – izvirno slovensko mladinsko leposlovno delo vsakemu sedmošolcu«

V šolskem letu **2016/2017** poteka projekt »**Rastem s knjigo OŠ – izvirno slovensko mladinsko leposlovno delo vsakemu sedmošolcu**« za sedmošolce že enajstič.

Tudi **22 učencev** z naše šole, in sicer iz **7. a** in **7. b** razreda, se je z **2 spremljevalkama** udeležilo omenjenega projekta v **Knjižnici Brežice**, kamor smo se odpravili **23. 3. 2017**, ob **7.25**, z avtobusom redne linije.

Tam nas je pričakala vedno prijazna **ga. Vera Muha**, ki je učencem najprej pojasnila sistem delovanja knjižnice, nato pa jim podala še navodila za njihovo kasnejše delo preko **sistema Cobiss**. Učenci so ji sledili in z njo lepo sodelovali. Delovne liste v računalniški sobi so reševali po skupinah, vseskozi so bili zelo motivirani za delo. Nato so si lahko že aktivni člani knjižnice še sposodili kakšno knjigo oz. so se lahko vpisali, če so želeli.

Po končanih aktivnostih smo imeli malico, nato pa smo se podali proti glavnemu avtobusnemu postajališču in se odpeljali nazaj v šolo.

Zapisala: **Natalija Žveglič, prof.**

IZLET NA GRINTOVEC

V soboto, 10. septembra 2016, smo se že ob 4. uri zjutraj zbudili v zaspano jutro, ki se je razjasnilo v sončen dan. Krenili smo proti Kamniški Bistrici. Ob vzponu se je začelo daniti. Pot navzgor je bila malo zahtevna, s kratkimi počitki pa je bila zabavna. Na pol poti smo se ustavili pri Cojzovi koči in pomalicali. Kmalu smo nadaljevali pot proti Grintovcu, najvišjemu vrhu Kamniško-Savinjskih Alp. Na vrhu (2558 m) smo imeli kratek postanek, nato pa smo se odpravili nazaj proti koči. Ko smo prišli v dolino do parkirišča, se je že začelo nočiti, zato smo se hitro odpeljali domov. In spet imamo novo izkušnjo.

Zapisal: **Andraž Jurečič, 8. a**

VIKEND ZA BISTRE GLAVE – MORSKA POTEKANJA IN RAZISKOVANJA

Letos je na naši šoli potekal 1. tabor za bistre glavce, ki se ga je udeležilo 19 učenk in učencev od 5. do 8. razreda. Odpravili smo se v petek, 19. maja 2017 – nekateri smo pisali še kontrolko iz matematike – z avtobusom z odprto streho. Na tako dolgi poti še nikoli nisem bila s takšnim avtobusom. Spremljevalki sta bili Dušanka Filipič in Andreja Ninković. Upamo, da bo naslednje leto tudi tako, saj sta nas naučili veliko novih stvari, nam pomagali in uživali skupaj z nami.

Prispeli smo v Fieso, Center šolskih in obšolskih dejavnosti Breženka, kjer smo prebili bolj malo časa. Program je bil natrpan „na mač“, kljub temu pa nam je vedno uspelo opraviti vse potrebno. Mislim, da se udeleženci lahko strinjamo, da so bile vse aktivnosti zelo zanimive, zabavne in predvsem ustvarjalne. Večinoma smo bili razdeljeni na več mešanih skupin. Na ta način smo se lahko naučili še več o ekipnem delu in kako sodelovati drug z drugim.

Šli smo v Piran, kjer smo spoznali polno zanimivosti, ki jih ima to čudovito slovensko mesto. Iskali smo „Skriti zaklad“, kjer smo v skupinah sodelovali in spoznavali znamenitosti čudovitega mesta. Ogledali smo si „Čarobni“ muzej školjk, kjer lahko vidite tudi 600 milijonov let star fosil! Ogledali smo si tudi znane Piranske soline, kjer je nekatere med nami najbolj navdušila čokolada s soljo. V soboto zvečer pa smo šli v Portorož na sladoled (ali pa na kebab).

V nedeljo smo se odpravili peš v Strunjan. Večini je bilo najbolj zanimivo iskanje organizmov v morju, saj smo našli kar 2 mrtva klobučarja. Po tem, ko smo organizme vrgli nazaj v morje, pa so se vsi fantje, skupaj s Hano, veselili kopanja!

Moram dodati še to, da smo bili res presenečeni, ko smo videli, kako lepo je urejen dom Breženka. Kopalnice in sobe so velike ter čiste. obroki so bili dobri in predvsem ZDRAVI. Nikoli ni manjkalo solate.

Tudi to, da je bil tabor na morju, je velika plus točka!

Zvečer pa smo vsi skupaj naredili velik krog in dobili priložnost, da povemo, kaj nam je bilo všeč, kaj pa malo manj. Večina otrok negativnih stvari sploh ni našla.

Telefone smo uporabljali za ustvarjalne namene (za fotografiranje in snemanje videov), za socialna omrežja in igrice ni bilo časa, saj to tudi ni bil namen tabora, ker smo večino časa preživeli zunaj na svežem zraku in ob morju, včasih tudi v njem.

Otroci smo vedno imeli kaj smešnega za povedati in tako smo obdržali nasmeh na obrazu vse do konca. V ponedeljek po taboru pa smo bili vsi utrujeni, ampak že komaj čakamo naslednje leto.

10 minut pred odhodom pa je skupini „Tortelini“ uspelo napisati pesem o našem vikendu.

Naša skupina se je imenovala Izgubljeni v Piranu. A vendar nismo bili. Verjamete?

Zapisala: **Eli Škaler, 8. a**

Šolska skupnost in Šolski parlament OŠ Cerklje ob Krki

Na naši šoli imamo šolski parlament/šolsko skupnost. V šolskem parlamentu sta po dva predstavnika iz vsakega razreda. Le-ta sta izvoljena v razredni skupnosti, običajno na prvi šolski dan. Kot ima vsak razred predsednika, podpredsednika, tajnika ..., ima to tudi šolski parlament. Letošnji predsednik je bil Gašper Zagorc, podpredsednica Leja Lopatič, tajnica pa je bila Nika Štefanič, kot zunanji predstavnik naše šole pa je bil izvoljen Gabrijel Račič. Vsi so bili izvoljeni na 1. zasedanju šolskega parlamenta s strani vseh članov. Letošnja tema šolskega parlamenta je bila Otroci in načrtovanje prihodnosti. V okviru tega smo na šolo povabili tudi številne goste, ki so nam predstavili svojo življenjsko oziroma poklicno pot.

Del šolske skupnosti smo vsi učenci šole. Tudi naši prvošolčki so letos postali del šolske skupnosti. Učenci naše šole so jim s skupnimi močmi pripravili zanimiv program in jih tako mogoče kaj motivirali za nadaljnje uspešno delo na tem področju.

V okviru šolske skupnosti so nekateri člani zastopali šolo na občinskem parlamentu v Brežicah, prav tako pa so obiskali slovenski parlament v Ljubljani. Na občinskem parlamentu so šolo zastopali trije člani šolskega parlamenta, in sicer predsednik, podpredsednica in zunanji predstavnik. Na občinskem parlamentu so skupaj z ostalimi šolami občine debatirali na temo letošnjega otroškega parlamenta. Pogovor je potekal skupinsko in v skupinah, kjer je vsaka izmed njih imela drugačno temo. To, o čemer so se pogovarjali po skupinah, pa so kasneje tudi predstavili. Na koncu pa je sledila še predstavitev kandidatov, kateri bi zastopali občino na parlamentu v Ljubljani. Kandidatka naše šole je bila Leja Lopatič.

Vsako leto ima pet članov šolskega parlamenta naše šole možnost, da obiše slovenski parlament v Ljubljani. Marsikdo nima priložnosti obiskati slovenski parlament, zato je bila to za njih zanimiva izkušnja, vpogled pa so imeli tudi v dvorano, kjer pomembni politiki sestankujejo. Da pa bi bilo vse skupaj še bolj zanimivo, so imeli vodeni ogled Ljubljane in veliko stvari so izvedeli na novo.

Šolsko leto je bilo zanimivo, prav tako delo v šolskem parlamentu. Da pa je vse potekalo gladko, je poskrbela naša svetovalna delavka Andreja Ninković.

Kot devetošolka sem ugotovila, da je pomembno povedati in izraziti svoje mnenje, pa četudi si slišan le od kopice otrok. Pomembno je, da se oglašamo in da zastopamo svoje »barve«. Včasih je tudi težko, vendar je edini prav način.

Saj se strinjate z mano, kajne?

Zapisala: **Leja Lopatič, 9. a**

OBISK SIMONE POTOČAR IN IZTOKA FRANKA

V začetku marca sta našo šolo obiskala Simona Potočar in Iztok Franko. Z njima smo se srečali učenci 2. in 3. triade.

Oba sta nam pripovedovala o svoji poti do poklica, ki ga zdaj opravljata in jima je všeč. Simona nam je čisto preprosto povedala, da nam na zastavljeni poti ne bo šlo vedno tako, kot si bomo zamislili. Vendar je pri tem pomembno, da vztrajamo ter se potrudimo, da do nečesa, o čemer sanjamo ali si želimo, nekega dne tudi pridemo. Simono smo bolj spoznali kot udeleženko šova *Surviver*, kjer smo navijali zanjo. Znana je tudi kot vodnica reševalnih psov, s katerimi pomagajo pri iskanju pogrešanih oseb, ukvarja pa se tudi s supanjem, ki je trenutno zelo popularen šport.

Iztok pa nam je pripovedoval, s čim vse se je ukvarjal, da je končno našel tisto »pravo službo«. Že od malih nog je vedel, s čim bi se rad ukvarjal, vendar ni točno vedel, kateri poklic bi si izbral. Trenutno živi in dela v Dubaju, v Slovenijo pa pride le na oddih.

Povedala sta nam, da moramo na zastavljeni poti vztrajati in narediti vse, da dosežemo željeni cilj. Da večkrat naletimo na kakšno oviro, da se stvari ne odvijajo vedno, kot smo načrtovali. Ampak povedala sta tudi to, da je vedno vredno poskusiti nekaj novega, drugačnega in morda šele takrat vidimo, da nas zanima nekaj, česar prej sploh poznali nismo.

S svojim obiskom in pripovedovanjem sta nam skušala nekako "odpreti oči". Marsikdo je po njunem obisku začel razmišljati drugače. Meni je bil njun obisk zelo všeč in menim, da nisem edina. Iz učilnice, kjer smo se srečali z njima, smo odšli bogatejši za novo izkušnjo in za korak bližje k temu, da poiščemo v življenju tisto, kar si želimo.

Zapisala: **Hana Lopatič, 8. a**

SUPERLATIVE SLOVENIA

SLOVENIA IS THE ONLY COUNTRY WHICH HAS WORD **LOVE** IN ITS NAME.

THE LONGEST RIVER IN SLOVENIA IS THE RIVER SAVA. IT'S 221 KILOMETRES LONG.

THE HIGHEST MOUNTAIN IS TRIGLAV. IT'S 2.864 METRES HIGH.

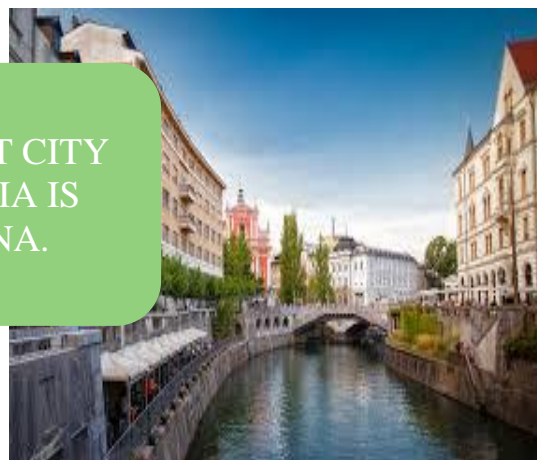
THE MOST FAMOUS CAVE IS IN POSTOJNA.

THE TALLEST TREE IS SGERMOVA SMREKA. IT IS 61.80 METRES HIGH.

THE BIGGEST CITY IN SLOVENIA IS LJUBLJANA.

Zapisali: **Lorela Conta in Patricija Krkovič, 7. b**

PROSTOVOLJKA SEM. PIKA.

Najprej naj vam povem, zakaj sem sploh postala prostovoljka.

Na začetku sem se odločila, da postanem prostovoljka, ker imam zelo rada male otroke in sem želela pomagati v vrtcu. Vendar čez čas sem ugotovila, da je prostovoljstvo veliko veliko več.

Najprej bi moral vsak človek pomisliti na to, da če si ne bomo pomagali med seboj, nam najbrž nihče drug ne bo pomagal. Pomoč ne bo prišla kar iz zraka. Ljudje si moramo med seboj pomagati in pika.

Marsikdo pomisli, ko vidi staro gospo, ki ne more sama nositi težkih vrečk: »Oh, uboga gospa, komaj nosi te težke vrečke.« In kaj naredi? Nič. Brezobzirno gre mimo. Prostovoljci pa podpiramo prav to. Pomoč med ljudmi. S pomočjo v vrtcu in z učno pomočjo sošolcem poskušamo narediti samo prvi korak. Upamo, da se bo to razvilo v pomoč vsakemu, ki ga bomo srečali in videli, da potrebuje pomoč.

Čeprav prostovoljstvo v šoli ni obvezno, mislim, da gredo nekateri med prostovoljce samo zato, da si pišejo ure in gredo na koncu leta za nagrado v Ljubljano. Vendar se mogoče najde tudi kakšen, ki bi rad šel med prostovoljce, pa ne gre samo zaradi tega, ker bi ga prijatelji zbadali, češ »ti boš šel pa tem dojenčkom pomagat« ali kaj podobnega. Ampak prostovoljstvo sploh ni znak mehkužnosti in manjvrednosti, temveč izraz moči in odločnosti.

Prostovoljci upamo, da nas bo čedalje več, ker vemo, da vsak, ki prinaša sonce v življenje drugih, je tudi sam obsijan z njim. Vendar, če tega ne izkusiš, ne boš nikoli tega vedel in, če mi ne verjamete, poskusite. Četudi boste pomagali popolnemu tujcu, boste občutili srečo in če tega še niste prej, boste takrat sigurno uvideli, da sreča ni v stvareh, ampak je v nas in da so lahko prijazne besede še tako kratke, a njihov odmev je neskončen.

Pomagajmo si med seboj in se podpirajmo. Že samo trenutek ljubezni lahko naredi in tudi bo naredil svet popoln.

Vaša prostovoljka Ema!

Zapisala: **Emma Lea Zorko, 8. a**

16. maj 2017 – Dan prostovoljstva

Kot vsako leto, je tudi to leto hitro naokoli. In kot vsako leto, je dan prostovoljstva namenjen nam, prostovoljcem.

Vsak si je izbral smer, kjer bi se dokazal in pomagal ljudem. Tako sem se jaz odločila pomagati vzgojiteljicam ter zabavati otroke.

Zgodaj zjutraj smo odšli na železniško postajo in vlak nas je odpeljal do Ljubljane.

Skupaj z učenci in spremljevalci iz OŠ Leskovec pri Krškem smo si ogledali Mestni muzej in sledila je najboljša stvar dneva – pica. Okoli poldneva smo imeli čas zase; kar nas je najbolj razveselilo, je bil »šoping«. Lahko smo si pa tudi pogledali zelo zanimive stojnice, kjer so se predstavile šole ali pa dobrodelne organizacije. Vsaka je bila posebej zanimiva – od reševanja ljudi do iger v središču Prešernovega trga. Stojnic je bilo toliko, da smo bili že vsi utrujeni. Najbolj nam je prijala senca pod Prešernovim kipom in mrzla steklenička vode.

Nato smo se poslovili od Ljubljane in odšli proti domu.

Menim, da je lahko vsak prostovoljec, ne glede na to, kakšen si.

Zapisa: **Nika Štefanič, 8. a**

Razmišljanja nekaterih učenk iz 7. a razreda o zaključni ekskurziji

V četrtek, 25. 5. 2017, smo se zjutraj odpravili na zaključno ekskurzijo tega šolskega leta. Šli smo v akvarij in terarij v Mariboru, nato smo odšli na Ptujsko Goro, na koncu pa še v Rogaško Slatino. Pot do Maribora je bila dokaj dolga in razgibana (imela je veliko ovinkov). Naše delo se je začelo že na avtobusu, kjer smo dobili delovne liste. Med potjo nam je učitelj Drago pomagal pri reševanju delovnih listov. Ko smo prišli v Maribor, smo šli v akvarij in terarij. Tam smo videli ogromno rib, kače, kuščarje, rake in želve. Kar nekaj stvari pa nam je povedal tudi tamkajšnji vodič. Po ogledu smo šli v mestni park in tam smo pomalicali. Rešili smo delovni list, v povezavi z drevesi, in se odpravili naprej.

Ko smo se ustavili na Ptujski Gori, smo se razdelili v dve skupini. Ena je šla na ogled cerkve in okolice, medtem ko je druga že spet malicala. Potem pa smo se zamenjali. V cerkvi smo si lahko kupili nekaj spominkov in že smo bili spet na avtobusu.

Na koncu smo šli še v Rogaško Slatino. Učitelj nam je povedal nekaj zanimivosti, medtem ko smo si ogledovali zdraviliški park. Ob koncu ogledov smo imeli še eno uro časa, da končamo z delovnimi listi in da se malo sprehodimo – mogoče gremo na sladoled ali kaj podobnega. Učiteljica nas je še zadnjič preštela in odpeljali smo se proti domu. Prišli smo približno ob 18. uri in vsi so čakali, da bodo lahko šli domov.

Tako se je ta ekskurzija zaključila in komaj čakam na naslednjo.

Zapisala: **Laura Matoh**

Danes je dan, ko gremo v Maribor, na Ptujsko Goro in v Rogaško Slatino. Najprej smo se odpravili v Maribor, kjer smo si ogledali akvarij in terarij in izpolnili delovni list. Bilo je zanimivo. Najbolj so mi bile všeč ribe in kuščarji. Ko smo si ga ogledali, smo odšli v park, kjer smo pomalicali in tudi izpolnili delovni list v zvezi z drevesi.

Nato smo se z avtobusom odpeljali na Ptujsko Goro, kjer smo prišli do »središča«. Tam smo lahko malo popili in pojedli. Nato smo odšli v cerkev, kjer smo reševali delovni list ter kasneje na travnik, kjer smo se orientirali po okolici.

S Ptujске Gore smo odšli še v Rogaško Slatino. Na poti smo reševali delovni list. Ko smo prispeli, smo se najprej sprehodili, nato pa v skupini ali v dvojicah odšli po svoje.

Dan je trajal zelo dolgo in od napa smo bili vsi izmučeni, ampak bilo je vse no lepo.

Zapisala: **Nika Kosovan**

Bilo je 25. maja 2017 pred šolo, kjer smo se zbirali za odhod. Nato smo se z avtobusom odpeljali proti Mariboru. Med vožnjo smo se malo pogovarjali o kulturni dediščini na Dravskem polju, kot so gradovi ter o naravni dediščini – štoklji. Ko smo prispeli, nam je vodič povedal nekaj lastnosti rib in kač, kasneje pa smo si jih ogledali ter lahko pobožali kraljevega pitona. Po ogledu akvarija in terarija smo se sprehodili po parku, kjer smo tudi malicali. Ogledovali smo si drevesa ter videli obvodne živali, kot je bila siva čaplja, žaba in še bi lahko naštevala.

Potem smo odšli na Ptujsko Goro, ki se je prej imenovala Črna Gora zaradi legende o turških vpadih in Mariji, ki je to goro prekrila, da bi zaščitila ljudi.

Zatem smo odšli v zdraviliški park v Rogaško Slatino, kjer smo od zunaj videli Kristalno dvorano, razne hotele ter en del zdraviliškega parka, ki je pokrit s cvetjem. Najboljši del je prišel, ko smo se lahko »prosto in prešerno« sprehajali slabo uro in jedli sladoled.

Nato smo se vrnili domov, kjer so nas starši že nestrpno pričakovali.

Zapisala: **Ema Urbanč**

Dan se je začel že ob 7. uri zjutraj. Kar je v bistvu kot navadni dan v šoli. Vzeli smo svojo malico in že smo bili na dvehurni vožnji do Maribora. Tam smo si ogledali akvarij in terarij. V akvariju je bilo polno različnih rib. Od slano- do sladkovodnih, od velikih do malih in od slovenskih do tistih iz Amerike. V terariju pa je bilo veliko vrst raznih kač, pajkov in kuščarjev iz vseh krajev sveta. Našli so se tudi škorpijoni, želve in celo aligator. Srečali pa smo tudi ogromno kačo – tigrastega pitona, ki v dolžino zraste tudi do 700 cm!

Po končanem ogledu terarija in akvarija pa je bila na vrsti malica v parku poleg njiju. In ker nas učitelji seveda tudi takrat niso pustili v miru počivati, smo se po parku podili za lov na drevesi. Iskali smo razne vrste drevja. Opisati pa smo morali tudi njihove liste oz. iglice.

Končno smo nadaljevali pot, in sicer iz Maribora na Ptujsko Goro. Tam smo se razdelili v dve skupini: 7. a in 8. a ter 7. b in 6. a razred. 7. a in 8. a smo najprej počakali na klopeh in se še malo sproščali, zatem pa smo bili za ogled cerkve sv. Marije na vrsti mi. Spoznali smo, da je bila zgrajena v umetnostnem slogu gotike okoli 15. stoletja. Prav tako pa smo izvedeli, da je bila to tudi taborska cerkev, ker je bilo v času turških vpadov okoli nje zgrajeno obzidje z obrambnimi stolpi, za varnost pred Turki. Razgledali smo si tudi okolico cerkve in moram priznati, da je tam močno pihalo, vendar nam je v daljavi uspelo prepoznati razne pokrajine. In spet je bila za ogledom na vrsti vožnja z avtobusom. Nekateri smo si v njem malo odpočili, ostali pa so peli in se smejali.

Na vrsti je bila Rogaška Slatina. Ogledali smo si zdraviliški park in ostale zanimivosti Rogaške Slatine. Ugotovili smo, da od tam prihaja mineralna voda Donat Mg in da je Rogaška Slatina znana tudi po steklarstvu. Ko so bili naši delovni listi izpolnjeni, nam je učitelj na koncu dovolil malo prostega časa. Odložili smo pisala in malo odpočili naše možgančke. Ker je bilo peklensko vroče, se nas je večina odločila za kepico sladoleda v senci. Nekateri pa so si privoščili celo pico. Sproščanje je v trenutku minilo in že nas je čakal avtobus. Dolgo vožnjo sem preživela s slušalkami v ušesih in z glavo naslonjena na sedež. Prav res je bil pouk malo drugačen.

Zapisala: **Minea Srpčič**

Stars

The night was stormy,
the streets were dark,
the city was dirty,
and the sea was full of sharks.

But there was one star,
who was really light,
so this is why the sky was bright.

The people were sleeping,
so they didn't need her,
but there was another star,
who travelled all the world just to see her.

She travelled days and years,
when she figure it out, that she's still on the same plane.

But they were smiling to each other,
even if they were apart,
because they were in each others heart.

Larisa Kuhar, 7. a

Lepe sanje, lepe sanje

Stari gospod sedi na klopi v parku.
Dan izginja in postaja temno.
Kje bo spam to noč?
Mu bo nocoj toplo?
Le kaj bo jutro prineslo?

Lepe sanje, lepe sanje

Ljudje odhajajo, oči stran obračajo.
Nihče se z njim ne pogovarja,
nihče ne ve, kaj reči mu.
Kje bo spal to noč?
Mu bo nocoj toplo?
Le kaj bo jutro prineslo?

Larisa Kuhar, 7.

Goodbye

I was here,
but you were not.
I had hopes,
but you give up.
I said that we're gonna be alright,
But then I'm the one who's breaking up,
Because I had enough.

I know how you feel
and all of this is real,
But you have to understand,
that this is the end.

Larisa Kuhar, 7. a

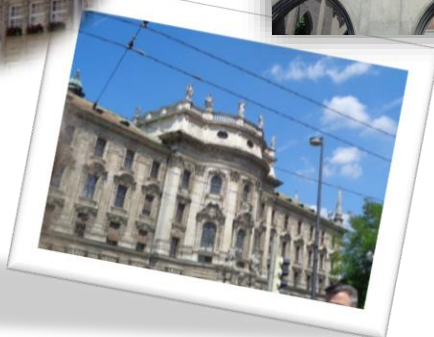

IZLET V MÜNCHEN

Zgodilo se je v soboto, 3. 6. 2017, ob četrty uri zjutraj, pred našo osnovno šolo. Tu se je tudi naša pot začela in po dolgih osmih urah smo prispeli v München.

Najprej smo si z vodičko ogledali samo mesto München, kjer smo se sprehodili vse do jedra tega mesta. Kasneje smo si šli ogledat BMW-jev muzej, v katerem smo videli vse od najstarejšega vozila BMW do najnovejšega vozila te znamke.

Potem smo šli na stolp, od koder si videl celotno mesto München.

Po ogledu mesta ter BMW-jevega muzeja smo skupaj z učenci iz osnovne šole Velika Dolina prispeli v Hostel. Tam smo najprej odnesli prtljago v sobe, potem pa pohiteli na večerjo. Nato smo se šli uredit za večerni sprehod po mestu. Ob deseti uri smo prišli nazaj v Hostel, kjer smo tudi prespali deževno in glasno noč, saj je ravno tisti večer potekala nogometna tekma med kluboma Real Madrid in Juventus.

Naslednje jutro smo se zgodaj zjutraj vstali in kmalu po zajtrku odšli iz Hostla v Tehnični muzej. V tem muzeju je bilo zelo zanimivo, saj si se lahko nekaterih predmetov tudi dotaknil. Videli smo ladje, letala in balone, šli smo v rudnik ...

Po ogledu muzeja smo si šli ogledat še zadnjo stvar, to je bila Allianz arena. Seveda nas je zelo navdušila, pa vendar je bilo nekaj razočaranih oseb, saj smo si areno ogledali le od zunaj.

Po končanem ogledu smo se odpravili domov, nazaj v Slovenijo. Tja, kjer se je naša pustolovščina začela, se je tudi končala.

Zapisala: **Lea Lajkovič, 7. a**

Obisk muzeja iluzij

V soboto, 18. 3. 2017, smo se učenci, ki obiskujemo interesno dejavnost Bisere, z vlakom odpravili v Ljubljano. Od Glavnega kolodvora Ljubljana smo se sprehodili do Kongresnega trga, kjer smo obiskali muzej iluzij. Videli smo veliko različnih iluzij.

Opazovali smo jih v slikah, nekatere smo tudi preiskusili. Zelo se spominjam vrtečega mostu, vrtiljaka sreče, v katerega je vsak vrgel kovanec, tisoč ogledal, neskončen disko ...vsem nam je bilo zelo všeč. Bili smo presenečeni nad iluzijami, nato smo si ogledali igre in preiskusili naše možgančke. Odšli smo nekaj prigriznit in imeli prosti čas.

Na našo žalost smo se že morali vkrcati na vlak. Poleg vse zabave smo se tudi veliko naučili, se sprehodili skozi mesto in učiteljica nam je povedala veliko novega. Dan je hitro minil. Bilo nam je zelo lepo.

Zapisala: **Hana Haler, 5. b**

Zgodaj zjutraj, 18. 3. 2017, smo z železniške postaje z vlakom odšli v Ljubljano. Hodili smo po Prešernovem trgu čez Tromostovje in naposled smo zagledali velik plakat, na katerem je pisalo »Muzej iluzij«. V njem je veliko iluzij in »smrtno nevarnih slik«. Imajo kocko, ki je ne moreš prijeto, lahko je tudi prvošolček večji od šestošolčka. Imajo sobo, kjer vse narobe stoji, imajo tudi kotichek, kjer voda teče navzgor, poziti moraš na Einsteina, ki ves čas bulji v tebe. Če pa pogledate skozi stekla, vas bodo zagledali: Killer down, Volkodlak, mumija in celo vampir. Če greste čez most, vam bo postalo slabo, pazite se tega muzeja! »O!« in mimogrede, pazite, da vas velikan ne poje.

Po koncu ogleda muzeja smo odšli v McDonald's. Na poti smo videli Wild Art. Ko smo naposled prišli v Mc Donald's, sem se najedel, kot da nisem jedel 3 dni. Po koncu pojedine smo odšli na Mesarski most. Potem še na sladoled in nazaj na vlak.

Zapisal: **Luka Ogorevc, 5. a**

KULTURNI DAN V KRŠKEM

V sredo smo imeli kulturni dan. Odšli smo v Krško. Ogledali smo si Pihalni orkester Krško. Bilo je zelo glasno. Potem smo še šli v Glasbeno šolo Krško. Videli smo različne nastope otrok. Nato smo odšli nazaj v šolo. Imeli smo lep kulturni dan.

Zapisal: **Urh Kodrič, 3. a**

Zjutraj smo se zbrali pred šolo. Prišel je avtobus in nas odpeljal na postajo v Krško. Najprej smo odšli v Kulturni dom Krško. Ogledali smo si Pihalni orkester Krško. Zraven so še plesalke

plesale na vsebino pesmi. Ko je bilo konec predstave, smo odšli v glasbeno šolo, poslušat glasbila, ki niso pihala. Ko je bilo konec tudi tega nastopa, smo se odpravili do avtobusne postaje. Avtobus nas je odpeljal iz Krškega nazaj v šolo. Imeli smo lep kulturni dan. Najbolj všeč mi je bilo, ko smo poslušali Pihalni orkester Krško in gledali plesalce.

Zapisala: **Hajdi Haler, 3. a**

Naravoslovni teden v Črmošnjicah (opis dneva)

V petek zjutraj smo se zbudili, si umili zobe in se preoblekli. V sobah smo se pogovarjali, dokler niso prišli učitelji in poslali dežurne učence pripraviti jedilnico za zajtrk. Čez nekaj minut so dežurni prišli povedati, da je zajtrk. Umili smo si roke in odšli v kolono. Po zajtrku smo si odšli pogledat morską prašička. Eden je bil Mesi, drugi pa Rosi. Potem smo odšli v gozd. Iz naravnih gozdnih materialov smo ustvarjali pokrajino, pravljíčne stvari, ki smo jih videli prejšnji večer na sprehodu. Prišli smo iz gozda in odšli pakirat potovalko, saj je bil zadnji dan. Ko smo spakirali, smo odšli na kosilo. Po kosilu so nam dali naloge na listu. Na žalost je hitro prišel avtobus in smo se odpeljali proti domu. Ko smo prišli v Cerklje, smo močno objeli svoje starše in jih poljubili.

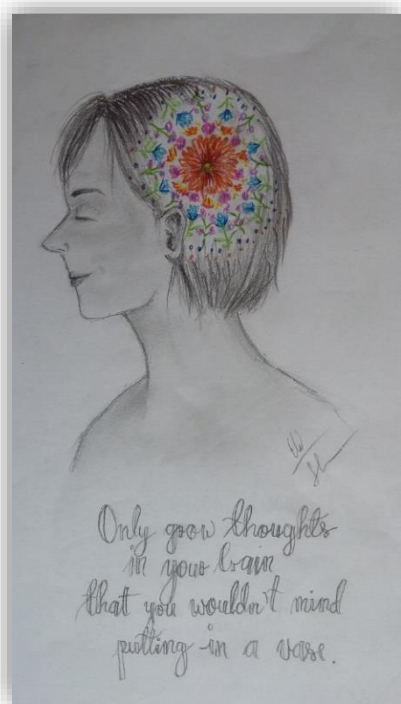
Zapisala: **Hajdi Haler, 3. a**

OBISK V DOMU STAREJŠIH OBČANOV BREŽICE

V četrtek, 30. 3. 2017, so prostovoljci in še nekaj drugih učencev naše šole odšli v dom starejših občanov Brežice. Po dolgotrajnem pripravljanju na nastop smo že komaj čakali, da pokažemo svoje talente. Program sta vodila Ema Lea Zorko in Andraž Jurečič. Vskočili sta tudi Hana Haler in Blažka Kodrič. Blažka Kodrič, Leja Lopatič in Ana Maja Zorko so se predstavile z recitacijo. S pevskim nastopom so se predstavili MPZ, romski otroci, Kvartet deklet iz 7. in 8. razreda in celo otroški pevski zbor vrtca Pikapolonica.

Otroci smo s skupnimi močmi pripravili skeč, s katerim smo hoteli predstaviti vsakdan preteklosti. Starejše smo tudi malo »požgečkali« po možganih, saj je Larisa Kuhar pripravila kviz iz večih področij. Na koncu pa sta za popestritev poskrbela Urh Kodrič in Din Baznik, ki sta zaigrala na harmoniko. Po nastopu smo razdelili darila, ki so jih pripravili učenci naše šole. Bilo nam je v veselje, da smo imeli priložnost polepšati dan ljudem, ki so starejši, izkušenejši in pametnejši od nas otrok in mladostnikov.

Zapisala: **Blažka Kodrič, 5. b**

Eliška Škaler, 8. a

PIRAN

Skupaj odpravili smo se v Piran,
ta dan bil je nasmejan.
Zvečer vsak je bil zaspan,
a kaj češ, takšen je Piran.

Na trgu v Piranu stal je Tartinni,
po njem smo se poimenovali tortellini.
Revež na ulici se nam zasmili,
ker naša srca niso mini.

Sladoled nam zapasal je,
okusil ga ni nihče.
Samo gledali smo v morje,
da nam bi bilo kaj boljše.

Poslavljam se od tebe, Piran,
upamo, da nisi zaradi Filipa "...".
Ostani nasmejan,
da še drugim polepšaš dan.

Zapicali: **Filip Š., Tinkara L., Laura M., Ema Lea Z., Luka O.**

RAZMIŠLJANJA O NOVI ŠOLI

Ker sem že v uvodniku omenila, da se počasi pripravljamo na selitev v novo šolo, smo strnili nekaj pričakovanj, misli, predstav o novi šoli, tudi risbic, ki so jih podali učenci nekaterih razredov:

1. A:

LUKA PUNGERČAR: "V novi šoli se najbolj veselim velike telovadnice, novega igrišča, novega razreda."

SAMANTA KRANJC: "V novi šoli si želim večje mize. Veselim se večje telovadnice."

ZALA MLADKOVIČ: "V novi šoli se bomo imeli lepo. Najbolj se veselim telovadnice, novih miz in stolov."

ALEKSEJ BAZNIK: "V novi šoli se bom imel lepo, ker bo vse novo."

LEJLA JAZBEC: "Nova šola bo zelo lepa. Všeč mi je, ker bo velika in bo imela veliko telovadnico."

LANA SENICA: "Veselim se večje šole in telovadnice."

VITO STRGAR: "V novi šoli si želim, da bi imeli bazen in igrišče za nogomet. Veselim se nove učilnice in telovadnice. Najbolj me zanima, kakšno bo zunanje igrišče."

ŽIGA MLADKOVIČ: "Všeč mi je, ker bo šola velika. Veselim se nove telovadnice, novih igral. V učilnicah bomo imeli več prostora."

NEŽA PAVLOVIČ: "V novi šoli se bom pridno učila."

2. B:

Kmalu bo nova šola. Zdaj, ko jo gradijo, vidim, da bo velika in zelo lepa. Imela bo veliko telovadnico, kar mi je zelo všeč. V novi šoli bo vse novo, zato bomo morali lepo ravnati s predmeti. Se že veselim novega šolskega leta, ko bom šel v tretji razred in stopil v novo šolo.

Zapisal: **Jakob Drečnik, 2. b**

Želim si, da bi bile učilnice veliko večje kot sedaj. Želim si tudi, da bi bile table take, da bi lahko tipkal po njih. Vesel bi bil nogometnega igrišča na travi. Upam, da bodo tudi dvigala.

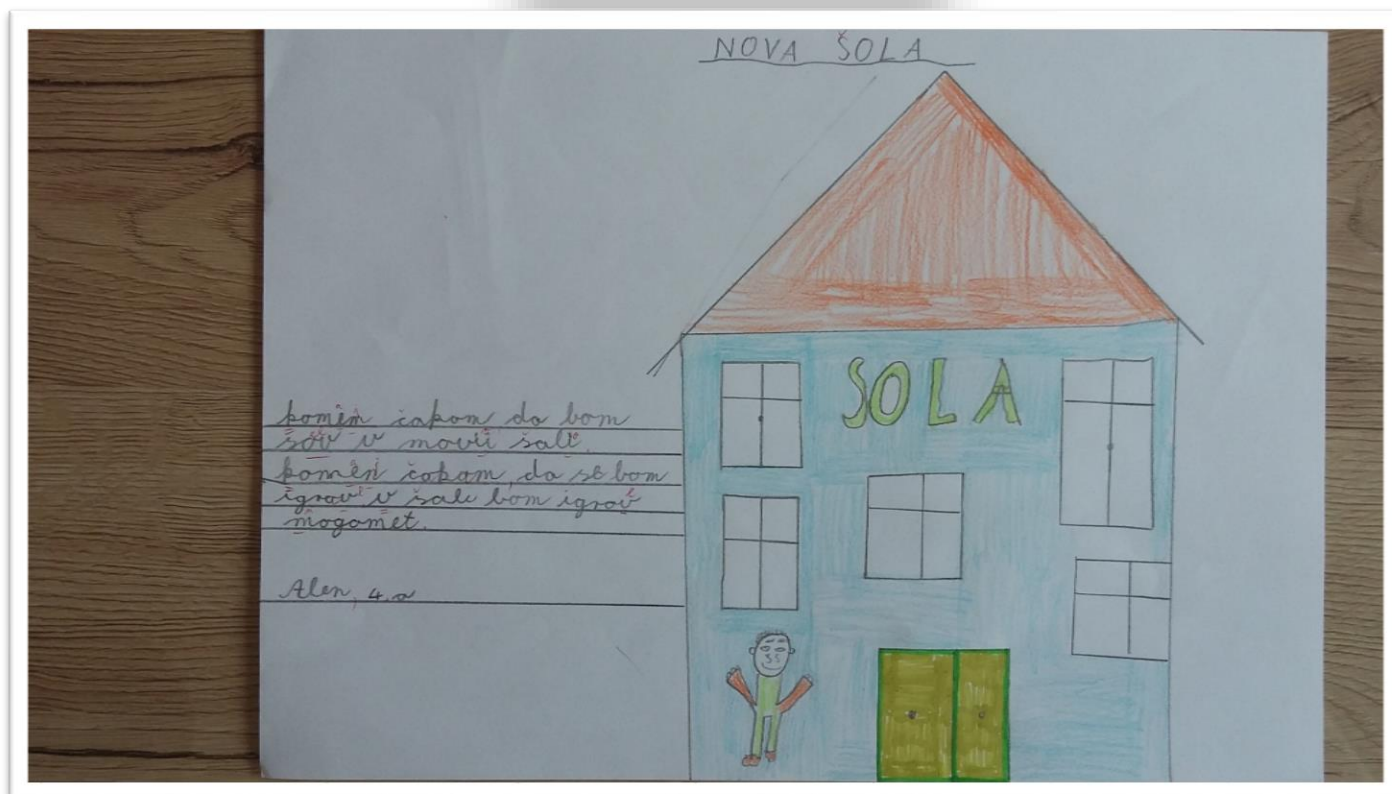
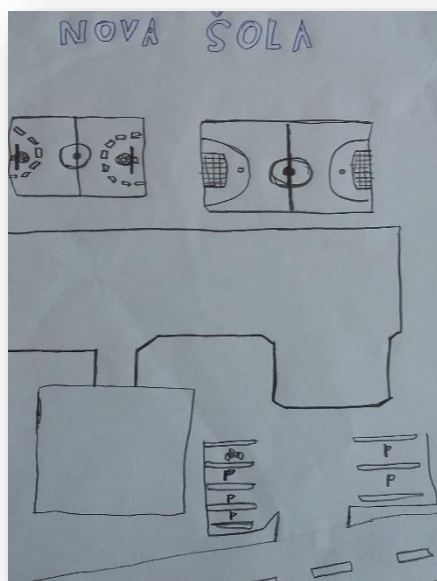
Zapisal: **Kajetan Škaler, 2. b**

Konec šolskega leta se bliža in kmalu gremo v novo šolo. Tam bo vse novo in tudi vse večje. Tako si želim, da bi bila tabla taka, da bi lahko samo tipkala po njej. Tam bo tudi nova jedilnica. Imela bom novo omarico. Nova šola bo imela novo zastavo. Tam bo res veliko novih stvari.

Zapisala: **Julia Eva Zorko, 2. b**

4. A:

NOVA ŠOLA

MISLIM, DA BO V NOVI ŠOLI: VEČJE UČILNICE, VEČJE UČILNICE, KOSILO BO V ŠOLI, ŠOLA BO VEČJA IN ZATO SEM VEŠČA, VEM, DA BOŠTA VRTEC IN ŠOLA LOČENA TUDI VEM, DA BO EN DEL SOLE OSTAL TĚLOVADNICA. UPAM, DA BO VEČJA. MISLIM, DA BO DO MEDPOVILOM ZALLENENA ŠOLA, TO UPAM, DA BOŠO RES ZALLENENA VRATA, DA MĚBO NOBEN NEBO ZBEZALIZ SOLĚ.

ANISA 4.A

NAJBOLJŠA ŠOLA V OKOLICI

Mislím, da bo v novi šoli: jedilnica, igrala, večji razredi, večj telovadnica, mogoče boju bile celo nova pravila, upam da bo bazen. Slišala sem, da bo okrog šole steklo, to mi je zelo všeč.

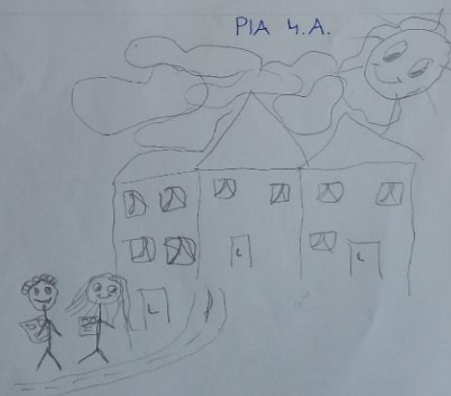
SARA VINTAR 4.A

Nova šola

G.62017

Želo si želim novo šolo.
Nesla bom nove šole.
Lepo je imeti novo šolo.
Rada imam preseljenja.
Rada imam šole.
Rada imam igrala.

PIA 4.A.

8-12
TIARA H
Nova šola, Cerklje ob Krki
Predstavljam si zelo veliko telovadnico.
Upam, da bomo imeli velike razrede.
Videla sem, da bo telovadnica iz
stekla. Želim, da bi imeli avtomat za vodo.

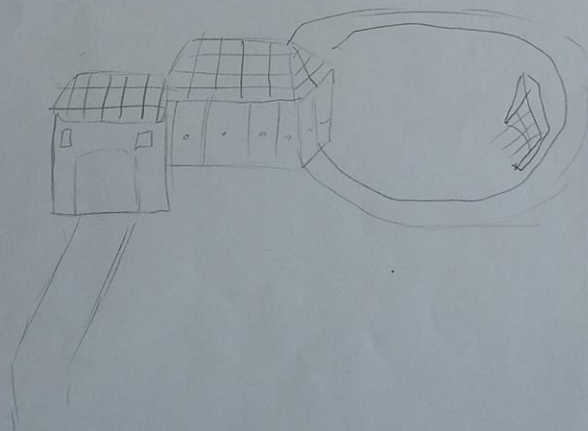
Nova Šola

Predstavljam si šolo novo tako, da bi bila zelo lepa. V šoli bo veliko učilnic. Mislim, da bo velika telovadnica. Predstavljam si zelo velike razrede, v njih bodo bile table. Kraven šole bo mogoče orteč. Zelo vesela bi bila, če bi bila šola drugo leto že. In narejena zelo se bi veselila, če bi bila učiteljica Jasmina spet drugo leto naša učiteljica.

Lara Lintič

Nova šola

V novi šoli imamo zelo lepe razgledne učilnice. In v teh učilnicah imamo zelo veliko znanja in sabane z računanjem. Upam, da bo velika telovadnica z veliko blazin, da se ne bomo poškodovali. Upam, da bo varna, saj nočem, da se kdo poškoduje v novi šoli. In tako si predstavljam novo šolo.

MELANI KRŽIČNIK

Nova šola 2017/18

Novo šolo si predstavljam zelo veliko in
mogoče se v njej lahko tudi izgubis, če
je me poznaš. Upam da bojo veliki razredi
in telovadnica. Mislim da bi morala
imeti svonec, da bi vedeli kaj se
računa druga ura in upam da bo
veliko igrišče in seveda igrala.
Mogoče bo imela ^{zavija} in ⁿⁱ m bi
porok imeli bar xunaj.

OŠ CERKLJE
OB
KRKI

KAJA TOMŠE 4.a

JUS

NOVA ŠOLA

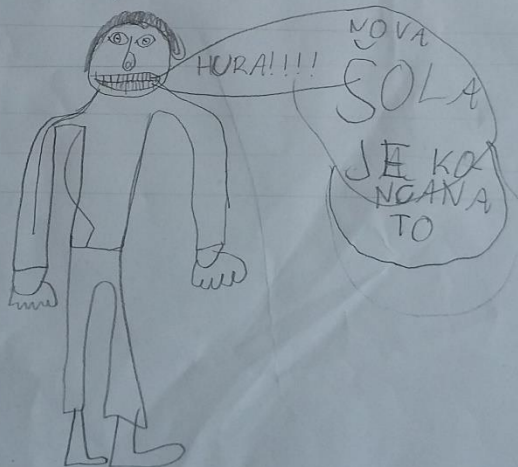
Predstavljam si jo kot a nov začetek, življenja.
Tudi bo drugače: telovadnica, učilnica, hodnik in
učiteljica. Tudi je igrišče, mogoče tudi novi soča-
lec. Mogoče tudi novo prijateljstvo.

NOČEM
H
V
NOVO
SOLO

Kaj bi imela nova šola

Upam, da bo naša telovadnica in preči na novo. Jas pa menim, da bi bilo lepše imeti jedlo in šola vsi učenci in učiteljice skupaj. Vse mi je tudi, da bo rjeto loton oči sole, kajti vsak jopi mis lahko pamoti, ali ustvari in naj dekoncentrina Jas, pa tudi kamaj čakam na NOVO ŠOLO!! In tudi moja mlajša sestra, ki gre letos v prvi razred.

Filip Z.

Nova šola Cerklje ob Krki

Unovi šoli bi pred ~~razredno~~ vratmi stale omarice. V bližini bi bila velika in širša telovadnica. V telovadnici bi bilo veliko novih in zanimivih stvari. Šeljala sem, da bodo steklene stene. Ta ideja mi je všeč, ampak me je strah, da bo steklo počilo, kerar je veliko. Učeraj sem se peljala mimo, pa se mi je zdelo, da je telovadnica majhna. Upam pa tudi, da bodo igrala. Upam pa tudi, da bodo velike učilnice, da bo veliko prostora in ne bodo bili stisjeni. Najbolj si pa želim, da naš bo učila naslednje leto ^{učiteljica} Jasmina Učič.

Eva Tomšič in
4. a. razreda

9. A RAZRED JE OB ODHODU POVEDAL

Preden so se učenke in učenci letošnjega 9. a razreda poslovili od osnovnošolskih klopi, sem jih ujela in povprašala, kaj je tisto, po čemer si bodo zapomnili osnovno šolo in kaj si želijo oz. pričakujejo v srednji šoli. SEVEDA SEM JIM OB TEM ZAŽELELA, DA BI BILI SREČNI, USPEŠNI IN ZADOVOLJNI!!

SARA POVŠE: »Najbolj si bom zapomnila ure z mojimi sošolci in sošolkami. Želim si, da bi se tudi v bodoče s sošolkami razumela tako dobro, kot v osnovni šoli.«

ANA MAJA ZORKO: »Najbolj si bom zapomnila čas, ki sem ga preživela s sošolci in ure, pri katerih smo se veliko smejali. Za srednjo šolo pa upam, da bom imela tako prijetne učitelje, kot na tej šoli.«

KLARA ŽIBERT: »Najbolj si bom zapomnila ure z mojimi sošolci – tiste, pri katerih smo se veliko smejali. V srednji šoli pa upam, da bom imela tudi prijazne sošolce in učitelje.«

LEJA LOPATIČ: »Najbolj si bom zapomnila na novo sklenjena prijateljstva, ki so nastala v OŠ in upam, da se bodo ohranila tudi skozi srednjo šolo.«

TJAŠA ZLOBKO: »Najbolj si bom zapomnila svoje prijatelje – v teh 9 letih sem jih dobila veliko. Želim si, da bi se ta prijateljstva ohranila in da bi v srednji šoli imela iskrene prijatelje.«

DAVID HRIBAR: »Najbolj si bom zapomnil svoje prijatelje v teh 9-ih letih.«

GAŠPER ZAGORC: »Zapomnil si bom šolsko prehrano, to, da sem se šolal v vojašnici, nastopanja in učitelje.«

GAŠPER PRESKAR: »Zapomnil si bom, da je bilo šolanje v vojašnici.«

ARNE LOVŠE: »Zapomnil si bom zanimive ure fizike in šolsko prehrano. Upam, da tako ostane tudi v srednji šoli.«

TJAŠA HORŽEN: »Najbolj si bom zapomnila pouk fizike in prijatelje. Upam, da bom v srednji šoli imela lepe ocene.«

FILIP OREŠNIK: »Najbolj si bom zapomnil učitelja fizike in prijatelje. Za srednjo šolo pa upam, da bom našel nove prijatelje.«

TIM MATOH: »Najbolj si bom zapomnil smešne ure fizike, to, da smo imeli pouk v vojašnici in zelo dobre sošolce in prijatelje. Upam, da bom v srednji šoli spoznal nove, dobre prijatelje.«

ŽAN LUKA BERTOLE: »Zapomnil si bom nekatere učiteljice in nekatera učitelja, zapomnil si bom tudi, da smo imeli pouk v vojašnici, izlete.«

MIHA IVANŠEK: »Zapomnil si bom sošolce, učitelje, nekatere izlete, da je bilo imeti pouk v vojašnici zanimivo.«

MATIJA RAČIČ: »Zapomnil si bom sošolce in učitelje ter pouk v vojašnici, ki mi bo ostal v spominu.«

ROSALINDA TREP: »Zapomnila si bom učitelje in sošolce. Vsi učitelji mi bodo ostali v spominu.«

**Spletna izdaja glasila »Poskusi«
OSNOVNA ŠOLA CERKLJE OB KRKI**

Ravnateljica
dr. Stanka PRESKAR

Prispevke zbrala, uredila, oblikovala in računalniško obdelala
NATALIJA ŽVEGLIČ, prof.

LITERARNE IN LIKOVNE PRISPEVKE SO PRISPEVALI UČENCI OSNOVNE ŠOLE CERKLJE OB
KRKI.

MENTORICE učencem: URŠKA SMOLE, SANDRA GLOGOVŠEK, PATRICIJA KRAGL, JANJA
LESKOVAR, KATJA SIMONIŠEK, PETRA TURŠIČ, SERGEJA BELUHAN, JASMINA VUČIČ, IRENA
GERMOVŠEK, LIDIJA NOVAK.

HVALA TUDI PREOSTALIM UČITELJEM NAŠE ŠOLE, KI SO SPODBUJALI UČENCE H
KREATIVNEMU USTVARJANJU IN PRIPRAVLJENOSTI PRISPEVATI KAKRŠEN KOLI – SLIKOVNI
OZ. BESEDNI UTRINEK.

NASLOVNICA: risbe z motivom SOVE so ustvarili učenci 9. A razreda – Tjaša Zlobko, Klara
Žibert, Arne Lovše in Tim Matoh.

Fotografije: splet

CERKLJE OB KRKI, julij 2017